
Krisztinavárosi Hírek

A KRISZTINAVÁROSI PLÉBÁNIA ÉS A KRISZTINA KÖR BARÁTI TÁRSASÁG LAPJA 88.SZÁM – 2019.ÁPRILIS

---

*„Mi tanúi vagyunk mindannak, amit ... tett. Keresztre feszítették, de harmadnap feltámasztotta Isten, és látható alakban megmutatta őt.”
(ApCsel 10,39k)*

Kedves Testvérem!

Péter apostol – a mottóul választott mondatunkat – Kornéliusz házában mondta, amikor a Lélek indítására meglátogatta a századost. A „mi” kifejezés itt természetesen elsősorban az apostolokat jelenti. De mindannyiunk feladata a tanúságtétel, hiszen a Lélek ajándékai az egyházi rend tagjai mellett mindenkire kiáradtak. (Vö.: ApCsel 2,17)

A „tanú” a Katolikus Lexikon szerint «dolog vagy állítás igazságát bizonyító személy». Minden nagykorú ember képes erre. Tehát a mi feladatunk is, hogy tanúságot tegyünk az apostolokhoz hasonlóan. A «dolog vagy állítás» ebben az esetben az, hogy Jézust „keresztre feszítették, de harmadnap feltámasztotta Isten.” A kettőt nem lehet szétválasztani. Feltámadásról csak akkor beszélhetünk, ha a halállal is találkoztunk. Mesterünk kereszthalálával nagy szeretetét bizonyította. (Vö.: Jn 15,13) De feltámadása is a mennyei Atya szeretetének jele, hiszen Fiát hálátlanságunk ellenére visszaadta nekünk. Az apostolok azért tudtak ilyen biztonsággal tanúskodni, mert Isten „látható alakban megmutatta őt” – Krisztust – nekik. Találkoztak vele. Tudták, hogy nem szellem jelenik meg nekik, hiszen velük evett. (Vö.: Lk 24,36-43) A mi tanúságtételünk alapja a Szentlélek működése és az apostolok tanúságtétele. Hiszen Jézus ezért küldte el hozzánk Lelkét. (Vö.: Jn 15,26) Szemünkben az apostolok tanúságtételét pedig vértanúságuk erősíti meg.

Testvérem! Nekünk is feladatunk tehát, hogy a Feltámadt Krisztus tanúi legyünk. Napjainkban sokat hallunk keresztény testvéreinkről, akik életüket áldozzák hitükért. Nemcsak az ő feladatuk a vértanúság, hanem a miénk is. «A bűn elleni küzdelemben még nem álltatok ellen a véretek ontásáig.» (Zsid 12,4) Ez a vértanúság bizony nagyon is valószínű lehetőség. Vessük szívünkbe és eszünkbe, hogy Jézus követése lehetetlen áldozatok nélkül. Komoly elkötelezettségre kellene jutnunk. Mindez nem lehetetlen, hiszen ezt olvassuk a Jelenések könyvében: „De legyőzték a Bárány vérével és tanúságuk szavával.” (12,11) A Bárány vére az Eukarisztia, tanúságuk szava pedig a Biblia. E két forrás erejével mi is eljuthatunk a vértanúság vállalásához. Így valóban tanúi leszünk Mesterünk halálának és feltámadásának.

Húsvét ünnepére szeretettel kívánok az egyházközség vezetősége nevében is Neked és minden Testvéremnek erőt a tanúságtételre, melyet a feltámadt Üdvözítőtől kapunk, valamint komoly elköteleződést Krisztus örömhíre mellett!

Szeretettel

plébános

Ismét választunk....

2004. óta megszokhattuk, hogy minden ötödik évben kétszer is választunk: Tágabb hazánk, Európa parlamentjébe küldünk képviselőket, és szűkebb pátriánk: a Krisztinaváros képviselőtestületébe is delegálhatunk testvéreket, akik helyettünk és nevünkben szólnak, tesznek: azaz képviselnek minket.

Idén először annyi a változás, hogy háromszor is választunk, hisz önkormányzati választás is lesz ősszel, mert immáron az is ötévente van. A Krisztinában pedig „soha nem látott mértékben” fog lecserélődni a Testület, hisz sokan lépték át a bűvös életkort, a fiatalok közül pedig többen is elköltöztek.

A jelöltek rövid életrajzai jelen sorok után olvashatók (többé-kevésbé ABC sorrendben, nem érdem szerint, hanem szerkesztési szempontok alapján), ki-ki ezeket a mondatokat tartotta fontosnak megosztani magáról... Szerencsés esetben persze a bemutatkozásokra nem lenne szükség, hisz ismerjük egymást...

Ha esetleg mégsem, akkor itt az ideje (még jobban) megismernünk egymást, hogy öt év múlva már semmilyen írásbeli bemutatkozásra ne legyen szükség...

Ebben bízva buzdít mindenkit az ismerkedésre és a választásra tisztelettel:

Tibély András.

I Agonás Szonja

A Magyar Kurír katolikus hírportál vezető szerkesztőjeként dolgozom. 1980-ban születtem Budapesten. A Patrona Hungariae Gimnáziumban érettségiztem, majd a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsészettudományi Karán végeztem magyar és kommunikáció szakon. Nyolcéves korom óta a krisztinavárosi templomba járok, még ha nem is mindig laktam itt a környéken. A plébánián leginkább mint a Havas Boldogasszony Hírlevél egyik szerkesztője tevékenykedem, de bekapcsolódtam a zsinatolás folyamatába is a pasztorációs csoport vezetőjeként. Nagyon fontosnak tartom, hogy az evangélium örömhírét valóban örömmel, mosolyogva éljük meg és adjuk tovább.

2 Arató Domonkos

Budán, a XII. kerületben töltöttem a gyermekkorom, az Egyházba a Táltos utcai kápolnában, és két pap nagybátyám révén nőttem bele. Néhány év pesti kalandozás után 2003-ban költöztünk vissza Budára, azóta élünk a Krisztinavárosban. Négy gyermekünk van, mindannyian aktív tagjai vagyunk a Regnum Marianum katolikus közösségnek. Gyermekpszichológusként többféle munkát végzek, gyakorlom, szervezem, irányítom a szakmai munkát. Hat éve áldoztatóként szolgálok a szentmiséken, négy éve a Közösségépítő Munkacsoport tagjaként igyekszem támogatni a plébániai közösségi életét.

3 Bodonné Pallos Edit

Sokáig, majdnem 20 éven át szolgáltam ministránként az oltárnál. A ministrálás mindig szívügyem volt. Jelenleg a templom közösség-építésében veszek részt (0. munkacsoport).

Bízom benne, hogy tevékenységünk meghozza gyümölcsét.

4 Gönczi Zsuzsanna

Tősgyökeres krisztinavárosi vagyok, itt kereszteltek és itt is bérmálkoztam. Ide köt a jelen és a múlt is, iskolák, barátok, kedves ismerősök. Szerencsémre sikerült saját családomat is itt alapítani, Kende fiam 19 éves, a Budapesti Műszaki Egyetem padjait koptatja, Villó lányom 17 éves, a Szent Margit Gimnáziumba jár, a 148-as cserkészcsapat aktív tagja. Az elmúlt tíz év folyamán képviselőtestületi tagként is sikerült tapasztalatokat szerezni a plébánia életéről, melynek szervezésében továbbra is szíves-örömmel részt vállalom, amennyiben módom lesz rá.

5 Csurgai Csaba

Dr. Csurgai Mihály Csaba vagyok, 45 éves, házas, egy hét- és egy hároméves leánygyermek édesapja. Az Országos Rendőr-főkapitányság jogtanácsosaként dolgozom. Feleségem dr. Szabó Bernadett szintén jogász. Gyermekkoromban megkeresztelték, de nem részesültem hitoktatásban. Felnőtt koromra a Jóisten kegyelméből azonban eljutottam a katolikus keresztény hitre. Későbbi feleségem révén kerültem kapcsolatba a Krisztinavárosi Plébániával. Ide jártam három éven át katekézisre Vigassy Mihály atyához, 2008-ban részesültem a szentáldozás és a bérálás szentségében. Isten és az egyház parancsait megtartva igyekszem élni az életem, azonban valami módon szeretnék többet tenni Krisztus ügyéért itt a szűkebb környezetemben. Úgy vélem, megválasztásom esetén új szempontokat lenne alkalmam felvetni a plébánia életébe a pályafutásom, a felnőttkénti megtérésem tapasztalatai és a "betelepült krisztinavárosi" mivoltom alapján.

6 Keviczky Dóra

55 éves vagyok. a MÁV Szolgáltató Központ Zrt. Környezet-analitikai Laboratóriumában dolgozom vegyész-mérnökként. Jó ellenpontként a kerti munkát kedvelem. A Krisztinában voltam elsőáldozó, hét évnyi zuglói tartózkodás után 1979 óta lakom ismét a kerületben, és vagyok tagja az egyházközségnek.

7 György-Farkas József

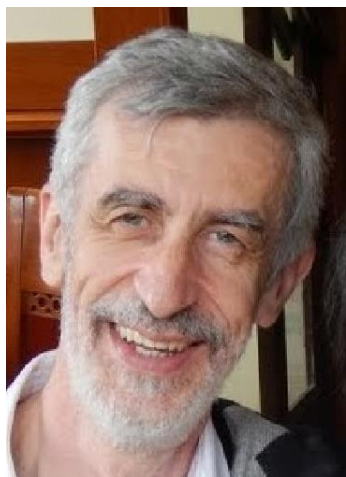
Budapesten születtem 1964. július 29.-én. 1981 nyara óta kötődöm a Krisztinavároshoz, amikor megismertem feleségemet. 1985-ben kötöttünk házasságot a Krisztinavárosi Havas Boldogasszony templomban, azóta élek a kerületben. Öt gyermekünk és tíz unokánk van. Épületgépész mérnökként dolgozom a Főtáv Zrt.-nél. Több éve áldoztatóként veszek részt a közösség életében. Feleségemmel aktív résztvevői vagyunk a plébániai jegyesoktatásnak, mely az évek alatt számtalan örömteli perccel ajándékozott meg minket. Immár harmadik ciklusban igyekszem segíteni a képviselő testület munkáját.

8 Herceghalmi István

Budapesten 1961, június 18-án születtem. Szentségi házasságunkat 2000-be kötöttük. Családi vállalkozásunkat 1998-ba alapítottuk feleségemmel. Ékszerek tervezésével és készítésével foglalkozunk. Feleségem velünk élő édesanyját közösen ápoljuk. Felnőtt korban tértem meg és vettem fel a bérmálkozás szentségét. Több éve már, hogy feleségemmel a Havas Boldogasszony templomba járunk szentmisékre és rorátéra. Sok kegyelembe volt részünk. A Péliföldszentkereszten tartott lelkigyakorlaton közelebbi kapcsolatba kerültünk a plébánia közösséget alkotó hívekkel. Sok értékes gyöngyszemre találtunk. A plébánia életében szívesen vennék aktívan részt.

9 Horváth Adrián

1954-ben, Budapesten születtem, a kerületben, az Attila úton nőttem fel. A Budapesti Műszaki Egyetemen 1979-ben szereztem építőmérnöki oklevelet, azóta hídtervezéssel foglalkozom. 2008-ban Széchenyi-díjat kaptam. 1982-ben esküdtünk egymásnak örök hűséget Faber Enikővel a Városmajori Jézus Szíve Plébániatemplomban. Két fiúunk született: Domonkos és Ágoston. A Jóisten kegyelméből feleségem és Blanckenstein Miklós atya hatására lettem hívő keresztényből gyakorló katolikussá. 2002-ben bérmálkoztam a városmajori templomban. A Krisztinavárosi Nagyboldogasszony Cserkészcsapatnak 2000 óta vagyok tagja, a legkisebbeket, a Kistábort 10 éven át vezettük feleségemmel. Tizenöt éve jegyesoktatóként foglalkozunk a plébánián házasságukra készülő fiatal párokkal. A plébánia képviselőtestületének tagja voltam az elmúlt háromszor öt évben. Részt vettem a Krisztina-napok és a Plébániai Nagytábor szervezésében, az utóbbi években a „zsinatolás” után létrejött „Közösség” munkacsoport tagjaként.

10 Ertl Gábor

11 Horváth Orsolya

Dédapám, Szebeny Antal a kerület országgyűlési képviselője volt, nagyszüleim is ebben a templomban esküdtek. Kamaszkorom óta járok ebbe a templomba, itt bérnálkoztam és itt kötöttem házasságot gyermekeim édesapjával. Három gyermekem és három unokám van. Gyermekeimet itt keresztelték és itt esküdtek. Sok éven át voltak a cserkészcsapat tagjai. Kormánytisztviselőként dolgozom, és emellett közel 10 éve segítem a karitászcsoport munkáját, mert fontosnak tartom, hogy a rászorulók a helyi keresztény közösségtől is támaszt kaphassanak. Eddigi munkám során a nyugdíjas programok szervezésében és lebonyolításában, jótékonyasági vásár szervezésében segítettem a legtöbbet.

12 Jeszenkovits Ádám

33 éves vagyok. Településmérnökként majd tűzvédelmi szakmérnökként végeztem a Szent István Egyetem Ybl Miklós Építéstudományi Karán. Jelenleg tűzmelőzéssel foglalkozom. 32 éve lakom a Krisztinavárosban. Énekeltem a scolában és aktívan cserkészkedtem. Itt ismertem meg feleségemet is, akivel lassan 10 éve élünk házasságban 4 gyermekünkkel. 5 éve vagyok a plébániai testület tagja. A most leköszönő testületben műszaki ügyekért voltam felelős.

13 Kiss Júlia

Óvónőként dolgozom. Két gyermekem van, ők a Szent Gellért iskola első és ötödik osztályába járnak. 2010 óta járunk rendszeresen a Krisztinavárosi Havas Boldogasszony Templomba. Kisfiam nagycsoportos kora óta lelkesen ministrál minden vasárnap. Én magam a mise- és ministráns ruhák tisztán tartásában és egyéb munkálatokban szoktam segédkezni.

Nagy megtiszteltetés számomra, hogy gondoltak rám a képviselőtestületi jelölésnél.

14 Morandini Kristóf

35 éves vagyok. A Krisztinavárosban lakom születésem óta és ide jártam, járok templomba, hittanra, cserkészetre. A Szent Imre Gimnázium majd az ELTE diákja voltam. Földrajz- és informatika-tanárszakra diplomáztam 2011-ben, azóta informatikusként dolgozom, jelenleg szoftvermérnöki pozícióban. A képviselőtestületnek az elmúlt öt évben már tagja voltam, ahol a cserkészcsapat felé való kapcsolattartás és informatikai feladatokat láttam el, valamint pár éve egyháztanácsi tag is vagyok. Az egyetemi évek alatt mélyült el és lett tudatosabb a hitem, az Istennel való kapcsolatom, jelentős részben azoknak az embereknek köszönhetően, akikkel az egyetemi Biblia körben találkoztam. Tagja vagyok

a krisztinavárosi cserkészcsapatnak is.

15 Nyíri-Szabó Attila

Születésem – 1965 – óta lakom a Krisztinavárosban. A civil életben oktatástechnológusként, rendszergazdaként dolgozom az Újbudai Széchenyi István Gimnáziumban.

A Havas Boldogasszony Plébániatemplom közösségének megkeresztelkedésem óta vagyok tagja. Itt voltam elsőáldozó és itt kötöttem házasságot Zsolt Eszterrel 2001-ben. Három gyermekünk a Szent Gellért Katolikus Általános Iskola és Gimnázium – mindhárom tagozatának – tanulói. Idén lesz 40 esztendeje, hogy ministrálni kezdtem, 30 esztendeje, hogy újjáalakításakor a 148-as Nagyboldogasszony Cserkészcsapathoz csatlakoztam és tizenöt éve, hogy a képviselőtestületnek tagja lettem.

Az egyházközség rendezvényeinek, liturgikus- és para-liturgikus cselekményeinek hangosításában, technikai lebonyolításában tevékenykedem. Szabad időmben a Mária Rádió önkéntes technikai munkatársaként vállalom szolgálatot.

16 Pallos László

Dr. Pallos Lászlónak hívnak. 1965 óta járok a Havas Boldogasszony templomba, majd ministránként, az asszisztencia tagjaként évtizedeken keresztül végeztem itt a szolgálatot. Itt volt az esküvőm is, nagyon sok szállal kötődöm ehhez a templomhoz, ehhez a közösséghez. Bízom benne, hogy néhai Édesapámhoz hasonlóan – aki sok éven keresztül volt a képviselőtestület világi elnöke – én is hasznos tevékenységet tudnék végezni a képviselőtestület munkájában.

17 Palugyay-Masát Miklós

38 éves vagyok, nő, egy fiúgyermek édesapja. Végzettségem közgazdász. Szombathelyi származású vagyok. A rendszerváltozást követően újrainduló Premontrei Rendi Szent Norbert Gimnáziumban érettségiztem, amely mély nyomokat hagyott bennem és megerősítette a családban kapott értékrendemet. Tíz éve házasodtunk össze feleséggel és azóta a Krisztinavárosban élünk. Gyermekünk 3 éves kora óta kapcsolódtunk be a plébánia életébe. Márton fiúnk itt kezdett hittant tanulni, rendszeresen ministrál és tavaly óta a cserkészlet apróka foglalkozásain is nagy örömmel vesz részt. Évek óta aktív tagjai vagyunk feleséggel a Budapesti Egyetemi és Főiskolai Lelkészség keretén belül működő Fészekrakó házas közösségnek, amelynek egy ideig koordinátorai voltunk. Szívesen vennék részt a plébánia életében, hogy segítsen a képviselőtestület munkáját és egyházközségünk javát méltóképpen szolgáljam.

18 Selmeczi Maja

Selmeczi-Kovácsné Zsuppányi Marianna vagyok. Férjemmel 17 éve élünk a kerületben. Gyermekeim születése előtt munka- és szervezet szakpszichológusként dolgoztam, de már jó pár éve főállású anya vagyok. 4 gyermekünk van, a nagyobbak a Szent Gellért iskolába járnak, a legkisebb nagycsoportos óvodás. A plébánia életébe aktívan zsinatolásunk alatt kapcsolódtam be, a koordinációs munkacsoport tagjaként. Ezt követően kaptam felkérést a „Hogyan tovább?” munkacsoportban való részvételre, mely elsősorban a közösségi életet érintő kérdésekkel foglalkozik. Egyik legkedvesebb feladatomban a komatálzás szervezése, melynek keretében négy héten át főzünk ebédet azoknak a családoknak, ahová kisbaba érkezik. Rendszeresen segítünk a vasárnapi fél kilences misét követő agapé lebonyolításában. Gyermekeimnek is igyekszem megtanítani a szolgálat fontosságát, fiaink ministránsok, lányunk velem együtt énekel a gitáros kórusban. Azt remélem, hogy a képviselőtestület tagjaként egy olyan csoportban dolgozhatnék, mely plébániánk jövőjét tartja szem előtt és azért tevékenykedik.

19 Tibély András

1962 márciusa, születésem óta lakom a Krisztinában. Ugyanabban a lakásban, ezen belül is ugyanabban a szobában. Eredetileg mérnöki diplomát szereztem, de aztán az elmúlt 20 évben a pénzügyi világban dolgoztam, annak emberi arcát keresve-alakítva. Feleségem gyárilag mérnök, angol szakfordító, jelenleg az Orvostechnikai Szövetség nemzetközi irodavezetője. Szent Gellért iskolában érettségizett gyermekeink felnőttek: idén már a negyedik is diplomázik, sőt már unokánk is van. A templomhoz ezer szállal kötődöm, itt ministráltam és lehettem ministráns-vezető, itt bér málkóztam és esküdtem, itt vagyunk cserkészek a gyerekekkel együtt, itt szerkeszthetem a Havas Boldogasszony Hírlevelet, és itt küzdenek a Krisztinavárosi Hírek szerkesztői hosszúra nyúlt cikkeimmel. A képviselőtestületnek 15 éve vagyok tagja, a pénzügyi bizottságot boldogítom. Megtisztelő

lenne újrázni.

20 Villi Rezső

Villi Rezső vagyok, 1954. szeptember 12-én születtem. Házasságkötésem óta, 1976-tól tartozom a templomi közösséghez. Négy felnőtt gyermekünk és 3 unokánk van

Évfordulók nyomában

Két jelesnek mondható évfordulóról szeretnénk ebben az esztendőben megemlékezni.

1. 75 éve lehetett, amikor a kibővített és felújított templomunkat felszentel(het)ték. (Ha egyáltalán a háború ezt lehetővé tette.)

1943 novemberében készült egy filmhíradó, amelyen mintegy 2 percben bemutatták azt a technikai bravúrt, hogy a templomunkat kettévágták, a szentélyt és a főoltárt 4,8 m-rel hátrébb húzták, a főhajó egy részét elbontották, majd pedig beépítettek

egy kereszthajót. Így nyerte el a templom a mai alaprajzát. A kivitelezési munkák java része nyilván áthúzódott a következő esztendőre, és feltehető, hogy 1944-ben fejeződött be.

A plébánia iratai között nem találtunk semmi nyomot arra, mikor szentelték fel az új templomot.

Walthier Tamás testvérünk vállalta, hogy ahol csak lehet, utánajár. Már eddig is sok érdekes részletet sikerült találnia különböző levéltárakban. Kutatásainak eredményeiről kiállítást tervezünk, valamikor kora ősszel. Kérjük kedves testvéreinket, hogy akinek bármilyen levele, dokumentuma stb. van otthon, ami a templom felújításával kapcsolatos, keresse meg Walthier Tamást.

2. 100 esztendővel ezelőtt a Tanácsköztársaság rémuralmának elején az úrnapi körmeneten valaki elkezdte énekelni a himnuszt, amit az egész körmenet azonnal átvett. (Az is lehet, hogy provokáció volt.) A járda szélén álló vörösőrök azonnal a menet közé rontottak, de percek alatt teherautón vörös terrorista „rendfenntartók” is érkeztek, akik belelőttek a felbolydult tömegbe. A lövöldözés miatt sokan megsebesültek, és egy fiatal jogász a templom lépcsőjén meg is halt. Dr. Dénes Artúr volt a neve. Az interneten találtunk egy fényképet is, amiről azt állítják, hogy Dr. Dénes Artúr temetésén készült a Némethvölgyi úti (mai Farkasréti) temetőben. A koszorú szalagján mintha Krisztinaváros lenne kiolvasható. (A fénykép valószínűleg nem a temetésen, hanem az incidens egy éves évfordulóján készült.)

Akinek van valamilyen pontosabb információja is ezekről az eseményekről, kérjük jelentkezzen Horváth Orsinnál, vagy Forián Szabó Péternél. Mindenesetre június 17-én, hétfőn a Krisztinavárosi esték keretében erről az évfordulóról szeretnénk megemlékezni.

Forián Szabó Péter

Nagyböjti lelkigyakorlat

Plébániánk közösségének nagyböjti lelkigyakorlata Péli-földszentkeresztben volt 2019. március 22. és 24. között. A Szalézi LelkiGYakorlatos Ház a dombon, a bontakozó természet csodája, a szinte tapintható csend és Forián Szabó Gabi gondoskodó szeretete fogadott mind a huszonkettőnket péntek délután. Az esti szentmise, kis ismerkedő beszélgetés és az esti ima már ráhangolt a másnapi elmélkedésekre.

A szombati nap három elmélkedés köré szerveződött, délelőtt dr. Török Csaba atya, délután pedig Mihály atya tartották. Nehéz szavakba önteni azt a még ma is tartó élményt, amelyben részesültünk mind a három elmélkedés során (immár harminchárman az újonnan érkezőkkel együtt). Megpróbálok mégis beszámolni róla, töredékes módon, ahogy átéltem.

A **téma az életszentség volt.** Az életszentség szó először tiszteletteljes távolságtartást, szinte elérhetetlenséget ébreszt bennünk, különösen, ha a középkor kanonizált szentjeinek életére gondolunk. Pedig a keresztséggel a meghívás **mindannyiunk** számára szól: “szentek legyetek, mert én az vagyok” (Lev.11,44).

Csaba atya szuggesztív, egyéni, lelkesítő gondolataival elérhető céllá vetítette elénk az életszentség útját. Isten akarata, hogy szentek legyünk! Éljük meg teljességében a szeretetet, a halálig tartó, másokért odaadott életet, legyünk az Ő hasonmásai! Életünk egésze küldetés, az életszentség nem elérhetetlen, de nem is “teljesítmény”. **Személyes, csak a számomra kimondott jézusi mondat, amit az én lételemmel akar elmondani a világnak.** Csak úgy szentelődöm meg, ha testemet, lelkemet átadom, az Úr fogja teljességre vinni tévedéseim, gyengeségem ellenére is, ha nem hagyom el a szeretet útját.

A **cél tehát, hogy fölfedezem és kövessém** azt az üzenetet, amelyet Isten írt számomra, s hogy hol tartok, az jelzi, mekkora bennem Krisztus hasonmása. Minden élethelyzet alkalmas az életszentségre, a kegyelem segít (nem automatikusan), de a mi küzdelmünk is szükséges hozzá. Jézushoz, az Ő arcához, szeretetéhez szeretnénk hasonlóvá válni, fontos tehát az **Ő ismerete.**

De **önmagam testi-lelki valóságának ismerete** is szükséges, hogy tudjam mik azok a képességeim, amiket, mint lehetőségeket kaptam Istentől.

Öt lépcsőt jelölt meg Csaba atya, hogy készen legyünk az életszentségre, azaz, (Csaba atya szavaival) hogy “szétajándékozzuk magunkat” a környezetünkben.

Ezek: önismeret, önmagunk elfogadása, helyes önszeretetünk, önbizalmunk, csak ezek után tudjuk ajándékká tenni magunkat és készvé válni önmagunk szétajándékozására.

Az életszentség útja kreatív, lelkes megoldásokat keres, nem túlélni akar (“Evezz a mélyre!”), olykor kockázatos, áldozat, fájdalom kísérheti és minden pillanatnak súlya van az életünkben. Isten megengedi a szabadságom, nem nélkülem, velem dönt és módot ad a rossz döntés javítására. Csaba atya biztatása: a hitben megtett élet után, a végén “vakrepülésre” bízhatjuk magunkat!

A második elmélkedés az **életszentség és a közösség** kapcsolatával foglalkozott.

Életünk zarándokút Isten felé, amely sohase magányos! Csak mint Isten népe, közösségekben mondhatjuk: **Mi** Atyánk! Zarándokútunk során radikális döntéseket kell hoznunk ("hagyj el mindent, ... kövess!"), miközben félünk a bizonytalantól. Mégis, néha a hitünknek is szüksége lehet erre a bizonytalanságra, mert csodás dolgok történhetnek velünk, míg Istent keressük, az Ő arcát kutatjuk. Megtisztulás, belső átalakulás, útirányváltás, vagy csak módosítás mehet végbe az életünkben (pl. a szentgyónás által). Amikor Isten népeként, közösségekben osztozunk az Atya házában, a közösség jobbit, helyrehoz, segít, hogy szentté váljunk.

A szentté válás terepe tehát a közösség.

Mihály atya elmélkedésében egészen konkrétá vált, mit is jelent szentnek lenni. Jézus ezt a legegyszerűbben úgy magyarázta, hogy **elmondta a nyolc boldogságot** (Mt5,3-10, Lk6,20-23). A boldog itt a szent szinonimája. **Jézus tulajdonképpen önmagáról beszél**, s a boldogságot jelen időben mondja, tényként és nem jövőbeni ígéretként.

Mihály atya megvilágított néhány félreértelmezést a lelki szegénységgel, szelídséggel, tisztaszívúséggel kapcsolatban.

Az elmélkedések utáni, magunkban eltöltött idő elindított bennünk egy sereg érzést és gondolatot, ami sokunkban ma is folytatódik, s amit, aki akart, megosztott a többiekkel.

Szép ajándéka volt a napnak a litánia a lourdesi barlangnál, a vesperás és közösségünk betegének gyógyulásáért mondott ima.

Dr. Csermák Judit és Zoltán az esti együttlétre megleptek minket egy, a Húsvétal kapcsolatos zenei és képzőművészeti, valamint templomunkkal és környékének történetével kapcsolatos "vetélkedő" összeállításával és vezetésével, amit még ügyességi próbák is kiegészítettek. Igényes, szép este volt örömünkre és okulásunkra, köszönjük a sok munkát!

A vasárnapi keresztút állomásainál mondott személyes imák mindannyiunkat megrendítettek.

A szentmise és a Te Deum szívből jövő hálaadás volt együttlétünkért, a lelkigyakorlat ajándékaiért! Megpróbáltuk az ajándékok "gyöngyeit" füzérré alakítani, de úgy éreztük, többet kaptunk, mint amit szavakkal ki lehet fejezni! A gyöngyszemek még tovább fognak színesedni, ragyogni bennünk! Hála érte a Jóistennek!

Köszönetet mondunk mindannyian Mihály és Csaba atyáknak az elmélkedésekért, Mihály atyának az együttlétért és a kétszer megtett oda-vissza útért, hogy velünk is lehessen és az otthoni szolgálatát is elláthassa! Forián Szabó Gabinak és Péternek a szervezésért és vezetésért, Kornélnak az éneklés és zsolozsmázás meghitté tételéért és minden résztvevő társunknak az elfogadó szeretetért!

dr Patthy Andrásné

Musicallel ünnepelte a 148-as Nagyboldogasszony cserkészcsapat az újjáalakulásának 30. évfordulóját

Idén ünnepli a 148-as Nagyboldogasszony cserkészcsapat újjáalakulásának 30. évfordulóját. Az ünnep jó lehetőség volt arra, hogy a csapat cserkészei – kiegészülve más csapatok cserkészeivel – színpadra vigyék Geszti Péter, Dés László és Békés Pál A dzsungel könyve című musicaljét. Az ötlet Goda Marcitól származik, ő fogta össze a produkciós vezetőként a szervezőket, akik nélkül biztosan nem sikerülhetett volna ez a hatalmas vállalkozás. A darab koreográfiáját Bogár-Szabó Rozina készítette, és tanította be Bérczi Orsi és Springer Böbi segítségével, a díszletet és jelmezt Tibély Orsi tervezte, az énekek betanítása Bucsy-Sólyomváry Levi és Försönits András feladata volt, a rendezőasszisztens Peller Nóri, a rendező pedig Réder Kristóf volt. Az előadás egyszerre volt humoros és drámai, egyszerre szólt felnőtteknek és gyerekeknek.

Csaknem 60 fiatal vett részt a darabban énekes-szereplőként, táncosként vagy technikai segítőként. A darabnak 4 hivatalos előadása volt, kettő Budapesten a MOMKultban, egy Szegeden az IH-ban, egy pedig a miskolci MŰHÁ-ban. Mindegyik előadásra pár nap alatt elfogyott az összes jegy, így több mint 2500 ember látta a produkciót, ebből több mint 400 határon túli magyar cserkész -közülük voltak, akiknek ez volt az első magyar nyelvű színház élménye. Megható volt, hogy ismeretlenül is mekkora szeretettel fogadták ezt az alapvetően amatőr produkciót a két vidéki helyszínen. A résztvevőknek hatalmas élmény volt, egy ilyen ismert zenés-táncos darabot ekkora közönség előtt színre vinni, csak reméljük, hogy a nézők is a dalokat dúdolva távoztak valamennyi előadásról.

Réder Kristóf

Rejtvény

A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus Missziós keresztjében magyar, illetve magyar vonatkozású szentek ereklyéi vannak elhelyezve. Az alábbi betűhalmazok helyes sorrendbe állításával közülük ismerhetünk meg néhányat.

1. T É R T L E G E L Z N S
2. G E D V I Z T H E S N
3. S A S A R É T K I V A N K Ú
4. B R T O O Ó L M D D Z O O S R G A
5. S M Z Á E R N T T O N
6. S I K Z S I E T R N V Á T Á L N Y
7. B S T E Z A C E M K N Á E T S T
8. B K A O O N L L N D E A O S G Á R

Zsuppányi Maja

Szentségimádás iskolája – Közelebb az Úrhoz és egymáshoz

A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra készülve február elejétől minden héten hétfő esténként levetítjük a Szentségimádás iskolájának egy-egy részét. Az előadásokat egy kb. 20 perces csendes szentségimádással zárjuk. Nagy öröm látni, hogy egy 25-30 fős stabil létszámmal veszünk részt ezeken az alkalmakon, ami reményt ad arra, hogy a május 20-tól tervezett rendszeres hétfői csendes szentségimádásra lesz elegendő jelentkező. Aki teheti, hétfőnként vállaljon egy félórás-órás időszakot az Úrral!

A szentségimádás iskolája vetítésének szervezése Bucsy Magdi kezdeményezésére indult el, aki csendes lelkesedésével mindnyájunkat magával ragadott. Nagyon jó érzés, hogy Mihály atya is mindig velünk van, amikor csak ideje engedi. Nyíri-Szabó Attilának és Perémy Gábornak hálás köszönet a technikai háttér biztosításáért. Attila arra a kérdésre, mennyire tud elvonatkoztatni a hangosítás és vetítés körüli teendőktől, azt mondta, hogy igazából nagyon szereti hallgatni az előadásokat, mert Kornél atya nagyon jókat mond. Stellának, aki mindig mindent előkészít a szentségimádáshoz, az volt a legmélyebb tapasztalata, hogy olyan gondolatok, amik már régóta foglalkoztatták, az előadásokban körvonalazódtak, megfogalmazódtak, és ez nagy segítség volt számára.

Az előadások szövege megjelent könyv alakban is, melyet a hozzá tartozó munkafüzetrel együtt megvásárolhatunk a hétfői estéken, illetve a vasárnapi szentmisék alatt az újságos pultnál. Egyik alkalommal Lesznik Angéával mentünk hazafelé a szentségimádás után. Elmesélte, hogy minden héten újra elolvassa a hallottakat, átelmélkedik és így még jobban el tud benne mélyülni. Én ugyanígy szoktam, mert egyszer hallva nem marad meg minden az ember emlékezetében és nagyon jó ezeket a gondolatokat feleleveníteni.

Schuchtar Endre, a NEK munkacsoportunk egyik tagja fogalmazta meg a következőket: „Abban, a mai fiatalok által – szerencséjükre – kevésbé ismert szocialista-kommunista társadalomban nőtem fel, ahol a vallás iskolai oktatása gyakorlatilag tiltott volt. Ezért olyan viselkedési formákról, mint ami pl. a szentségimádás alatt követendő, keveset hallottam. Különösen sokat profitáltam ezért az "első órán", ahol Fábry atya ezeket mondta el. A későbbiek már inkább tartalmi kérdésekhez adnak magyarázatot.”

A szerzetesnővérek nevében Cecília nővér írta ezeket sorokat: „Számomra megragadó a szentségimádás iskolája és nővéreim is szívesen mennek át hétfőnként a templomba, részt venni az eseményen. Mi is szeretnénk itt a Házban megszervezni a lakóknak az előadásorozat levetését, mert az idősek otthonában sok a nehezen járó, vagy a toló kocsis beteg. Ennek a buzdításnak nyomán talán nálunk is helyére kerülne a szentségimádás jelentősége és ezáltal a csütörtöki kápolnai szentségimádáson növekedne a résztvevők száma. Hálásak vagyunk a szervezésért!” Rita nővér pedig az egyik alkalom végén rám mosolygott, és így búcsúzott: „Ugye, jó együtt? Együtt az Úrral!”

Igen, nagyon jó! És mintha formálódna egy közösség... Hiszen ahogy alkalomról-alkalomra egyre közelebb kerülünk az Oltáriszentségben jelen lévő Jézushoz, úgy kerülünk észrevétlenül egymáshoz is egyre közelebb. Mindenkit bátorítunk, húsút után folytatjuk a vetítést, még lehet csatlakozni!

Aratóné Annamari

Kisgyerekes családi találkozó márciusban

„Két dolgot adjon az ember a gyerekeinek útravalóul: gyökereket és szárnyakat.”

Milyen igaza van a fenti közmondásnak! Milyen egyszerű megfogalmazni a gyermeknevelés célját, és milyen nehéz megvalósítani a hétköznapok sodrában a meggyökereztetést, s a különböző tulajdonságú gyermekeinknek a szárnynövelgetését.

A hitre nevelés is első sorban családi feladat. Ferenc pápa az Amoris laetitia, azaz A családban megélt szeretetről szóló apostoli buzdításában A hit továbbadása alcím alatt így ír: „...A gyermeknevelést a hitátadás folyamatának kell jellemeznie, amelyet nehézé tesz napjaink életstílusa, a munkaidő-beosztás, a mai világ bonyolultsága, amelyben sokan félelmetes ritmust kénytelenek fölvenni a puszta életben maradásért... A hit Isten ajándéka, amelyet a keresztségben kapunk, nem emberi tevékenység eredménye, de a szülők Isten eszközei a hit érlelődésében és kibontakozásában... A gyermekeknek szükségük van szimbólumokra, gesztusokra, elbeszélésekre. ... A serdülők rendszerint a tekintéllyel és a szabályokkal találkozva válságba kerülnek, ezért ösztönözni kell személyes hívő tapasztalataikat, és fénylő tanúságtételeket kell eléjük állítani, amelyek már a szépségükkel is hatnak...”

A pápa szavaiban megfogalmazott problémakör, annak feloldása, minden gyerekes szülőt izgat, ezért tartotta jó ötletnek a Közösségépítő csoport, hogy e témában találkozót rendezzünk. Március 2-án délelőtt 40 ember vette birtokba a Cserkészotthont: 21 résztvevő felnőtt és 14 gyerek. Öt család jelezte, hogy más program miatt nem tud jönni. Volt egy előadónk, s 4 segítő gyermekfelügyelő velem együtt. Köszönet illeti Horváth Orsit, Csermák Zoltánt a gyermekek szórakoztatásáért, s Garzó Gyulát, aki a gyertyaöntés tudományával mindig le tudja kötni a figyelmet.

Meghívott előadónk Szabó Ágoston pszichológus volt, aki „A hitben való növekedés” címmel tartott vetített előadást. E téma kutatójaként adta át tudása egy részét. Fiatalkorát tekintve belesimult az őt hallgató közegebe.

Jómagam a gyermekekkel foglalkoztam, így nem hallottam az előadást, ezért Közösségépítő csoportbéli társamat, Kikót (Réder Kristófot) kértem meg, néhány gondolatot rögzítsen az elmondottakból. Ő többek között ezeket tartotta fontosnak:

„Isten tökéletes szülő.

Isten nem egy manó vagy tündér, Istent komolyan vesszük, a tündérmeséket nem.

A szülő tökéletessége megszűnik, az Istené nem.

A gyerek szintjén válaszoljunk a kérdéseire, a téves elképzeléseket ki kell igazítani.

Kisiskolás korban természetellenesen akar megfelelni a szabályoknak, ekkor tudatosodik az istenkép, és ebben a korban könnyű elvágni a hittől.

Kiemelni azt, hogy Isten egy társ, aki bárhova velük mehet.

A hitet pedagógiai eszközként bevonni nem célszerű.

A gyermeket képessé kell tenni arra, hogy kapcsolódjon Istenhez!”

Az előadást mindenki, akit megkérdeztem, dicsérte. Kértem írásbeli véleményt is, ezt a pár jóváhagyásával idézem: „Nagyon hálásak vagyunk a program megszervezéséért. Az előadás jól felépített, magas színvonalú, ugyanakkor nem tudományoskodó, jól

követhető volt. A kiscsoportos megbeszélésen több jó ötletet is kaptunk az esti ima, vagy a gyerekekkel való misére járás praktikáihoz. Kisgyerekes szülők általában jól el tudnak társalogni élményeikről, de itt éreztük, hogy keresztény, ezen belül katolikus hitünk gyakorlásának speciális problémáit is pontosan megértik a társaink. Főleg ezért jöttünk el jó érzésekkel. Üdvözlettel: Csurgai Csaba és Detti”

Amíg a szülők az előadást hallgatták, addig a gyerekekkel igyekeztünk foglalkozni, színeztünk, csocsóztunk, társasjátékoztunk és diafilmet vetítettünk. Ez utóbbi mindig „bejön”. A mai gyerekek, – akik már a legegyszerűbb rajzfilmekben is a hihetetlen gyors kép váltásokhoz, ingerek tömegéhez szoktak, – legtöbbször lenyűgözve nézik a merevített diaképeket. Nekünk külön öröm látni, hogy akik az előző találkozókra ott voltak, mennyit fejlődtek, hogy bontakozik ki értelmük, személyiségük.

Nem először szerveztünk ilyen jellegű találkozót, többen már több alkalmat töltöttek együtt kiscsoportos beszélgetéssel. Megosztották egymással gondolataikat, problémáikat, örömeiket. Titkos vágyunk az volt, hogy ezekből az együttlétekből kicsírázzon az igény arra, hogy némelyek rendszeres találkozók keretében foglalkozzanak a Szentírással, nyíljanak meg egymás előtt, erősödjének a megosztásban. Azaz jöjjön létre igazi kisközösség, a szó nemes értelmében: legyen meghatározott célja, tagjai közös értékrendet valljanak, legyen feladatuk és kapcsolatuk egymással, s felelősséget érezzenek egymásért.

A zsinatolás folyamatában annak idején a Közösség munkacsoport munkájának egyik céljaként a kisközösségek gyarapodását fogalmaztuk meg. Ennek keretében a hit mélyítését, a személyesség megélését az uralkodó kultúrával szemben és a generációs növekedés biztosítását jelöltük meg. Tehát úgy éreztük/érezzük, hogy a cél eléréséhez kell lépéseket tennünk. E lépések sorába illeszkednek a kisgyerekes családi találkozók.

Az imádság fontosságát mindannyian tudjuk, elismerjük. Tesszük-e eléggé? Imádkozunk-e családjainkért? Tudunk-e arról, hogy ezt minden hónap harmadik keddjén megtehetjük közösen a Szent Mónika imacsoport keretében a Plébánia kápolnájában? S imádkozunk-e a családjainkkal? Madassery Benven Sebastian indiai származású nálunk misszionárius szerzetes írja a Belső gerinc című könyvében: „...A családomban az a szokás, hogy minden este összegyűlik az egész család a fő szobában és sokszor egy órát is imádkozunk. Ez minden hagyományos katolikus családban így van. Csak azután vacsorázunk. Az emberek erősen hisznek abban, hogy az együtt imádkozó család együtt marad. Ezt nagyon komolyan veszik a szülők, és így természetes módon történik a hit átadása a családban...”

Tegyük fel magunknak a kérdést: a hit átadását mi milyen formában gyakoroljuk? Példák vagyunk gyermekeink, unokáink számára? Növekednek-e a hitben általunk? Van még ezen a területen tennivalónk? Gyanítom: biztosan.

Az írás elején Ferenc pápát idéztem, az ő gondolataival zárom: „*Alapvető fontosságú, hogy a gyermekek konkrét formában lássák, hogy szüleik számára az imádság valóban fontos. Ezért a családi imádság alkalmainak és a népi jámborság megnyilvánulásainak nagyobb evangelizáló ereje lehet, mint bármely katekézisnek és beszédnek.*”

A Közösségépítő csoport nevében

Csermák Judit

Nyugdíjas séták

Közösségünk egyik állandó programjától búcsúzunk, reméljük nem sokáig. Varga Istvánné – Sári – szeretné átadni sokéves szolgálatát, a nyugdíjas séták szervezését a fiatalabbaknak.

Köszönjük a sok-sok éven át tartó áldozatos munkáját, melyet Erdődi Feri atyától vett át.

Sári 1959-ben szerzett gyógyszerész diplomát az Eötvös Lóránd Tudományegyetemen. Először Szolnokon, 1962-től pedig Budapesten a Hőgyes Endre utca sarkán lévő patikában dolgozott. A kor szokásainak megfelelően egészen nyugdíjazásáig dolgozott itt. Kerületünkbe is a 60-as évek elején költözött, azóta tagja egyházközségünknek.

A nyugdíjas séták szervezésén kívül jó tollú hírnöke volt az egyházközségi programoknak az újság lapjain is. Mindig élvezetesen és részletesen írt az elmúlt időszak kulturális programjairól.

Minden hónapban különös gondossággal választotta ki az aktuális célt. A templomok kiválasztásában nagy szerepet játszott az egyházi ünnepekhez való kötődés, és természetesen a kiállításoknál az aktualitás. Mindig előre „lejárta” az utat függetlenül attól, hogy Budapesten vagy valamelyik környező településre sétáltak a nyugdíjasok. Pontos tájékoztatást kaptak a résztvevők a helyszínről és a közlekedési lehetőségekről. A plébániákon, kiállítóhelyeken mindig gondoskodott kísérőről, olyan személyről, aki bemutatta a templomot, illetve tárlatvezetést tartott.

Az ő jóvoltából voltak idősebb testvéreink gyakori vendégek a Molnár C. Pál galériában, a festőművész egykori műterméből kialakított múzeumban. De az ő révén láthatták értő vezetéssel a legszebb budapesti templomokat is: a Szent Angyalok templomát, a Szent Anna templomot, a Szent István bazilikát, a Mátyás templomot, a Rezső téri és kispesti Magyarok Nagyasszonyáról elnevezett templomokat, valamint a híres Mária kegyhelyeket: az Angyalok Királynéja templomot Makkosmárián és a máriabesnyői bazilikát. Megnézték a Kövi Szűz Mária templomot, Soroksáron a Fatimai Szűzanya templomát. Rendszeresen látogatták a Nemzeti Galéria, a Múcsarnok és a Vigadó szakrális témájú kiállításait, voltak Székesfehérvárott Szent István hermáját megcsodálni és a Vácrátóti arborétumban is. A felsorolás természetesen nem teljes.

Köszönjük szorgos idegenvezetői munkáját és az azt követő érdekes beszámolóit, melyekkel hozzásegített minket, hogy jobban megismerhessük kulturális és vallásos értékeinket.

Isten áldja Sárit az elmúlt évekért, a szép élményekért és munkájáért!

Horváth Orsolya

Felnőttek lelki napja

Ildikó hangulatos, remek bevezetőjét kénytelen voltam fájó szívvel pár mondatra szűkíteni (a szerk).

Az elmélekdedések vezérfonala a közösség volt, ezen belül az Egyház, az egyház-köztség, a család, a családegyház. Az elmélekdedést Rózsafüzérrel kezdtük Mihály atya gondolataival az örvendetes titkokról. Ezt követte előadása a közösség fogalmáról, szerepéről – közös eszmék, célok összetartó, felemelő erejéről „Nem jó az embernek egyedül”.

Vendég előadóink korábbi káplánjaink Fülöp Ákos és Marton Zoltán atya voltak. Zoltán atya a Bazilika plébániájának életéről képet adva hangsúlyozta a befogadás fontosságát. A templomban egyházi közösségek közös miséje, vallási ünnepeken találkozók, egyházi tisztségviselők által celebrált szertartások, esküvők sokasága zajlik. Ehhez az egyházköztség vezetőinek összehangolt munkája kell. Ákos atya is erről beszélt, majd feltette a kérdést: vannak-e fiatalok, akik szívesen részt vesznek az egyház életében? Elsősorban arra van szükség, hogy a családokat megerősítsük. Célunk, hogy megszülessenek azok a gyermekek, akik hívő keresztények, akikből papok, szerzetesek válhatnak.

A Forián Szabó házaspár, Gabi és Péter előadása megmutatták, hogy hol találjuk meg a keresztény élet gyökereit, a lényegét: ez a család. Egy kedves kép a sok közül: a 3 éves kisunoka igényli, kéri, mondja az asztali áldást, esti imát. Gabi és Péter hangsúlyozza az együtt töltött minőségi idő fontosságát; beszélgetések, kirándulások, programok stb.

A szünetekben kávé, sütemények mellett kicsit tudtunk „lazítani”. A finom ebéd elkészítéséért köszönetet mondunk Horváth Orsinak, Ulrich Anikónak, Kovács Katinak!

Délután Megváltónk keresztútjának néhány állomásáról, Jézus szenvedéséről, a Szűzanya fájdalmáról emlékeztünk Mihály atya gondolataival, énekekkel. „Üdvösségünk záloga”... Két felfoghatatlan, mérhetetlenül nagy „titok” ajándék:

- bűneink miatt hordozza keresztjét, vállalja a szenvedést, halált.
- Önmagát adja nekünk az Oltáriszentségben, velünk marad...

A szentségimádást Cecilia és Rita nővérek vezették. Nagy Szent Gertrúd imáját hálátelt szívvel együtt mondtuk. Imádkoztunk lelkiatyánkért, hálát adtunk: nem hagyott jó pásztor nélkül az Úr! Litániával és szentmisével zártunk, hálát adva a Szűzanyának, imádkoztunk a lelki nap rendezőiért, résztvevőiért.

Polgár Ildikó

Házunktája

Ennyit régen vesződtem befejező rovatunkkal, a Házunktájával, mint most. Nem az írással van a baj, hanem a rövidítéssel, tömörítéssel. Amit nincs szívem kihagyni az a cserkész-produkció, a Dzsungel könyve előadás méltatása. Igaz, Kristóf irt róla, de más szemszögből. Lelkigyakorlataink, beszélgetéseink központi témája a közösségépítés. S hozzá az örökzöld kérdés: hol vannak a fiatalok? Hát kérem: itt! Látszólag a munka végeredménye a vastaps és az ünneplés. De azért mi tudjuk a „titkot”, az előadásra való hónapokig tartó felkészülés, próbák tömkelege igazi közösséggé formálta a fiatal és még fiatalabb cserkészeket. Megtanultak egymásra figyelni, alkalmazkodni, bízni a másikban.

Az idősebbek megtanultak bánni a kisebbekkel, segíteni mindenben egymásnak. Nem hiszem, hogy van ennél jobb közösségformáló módszer. Az eredmény több remek előadás, örömszerzés és a siker élvezete. Gratulálunk fiatalok, s köszönjük a szép estétet!

Nem tudtam részt venni az idősebbek lelkigyakorlatán, így segítséget kértem. Méhes Sári a délelőtti alkalomból Tegzes Katalin segítő nővér Rózsa-fűzér elmélkedését emelte ki rendkívüli élményként. Gyenge Rózsa a délutáni elmélkedések felidőzésében segített, amit Verőcsei Gábor atya vezetett (Farkasréti Mindenszentek plébánia). A közösségi élet 3 lépcsőjét fogalmazta meg számunkra. 1. „Viseljétek el egymást szeretetben.” 2. Mindenkit tiszteljétek, mindenkiben van érték. 3. Odaadással szolgáljatok. „Lelki otthonunk az Egyház”, ezen az internetes oldalon tájékozódhatunk Gábor atya tevékenységéről.

A Krisztinavárosi esték sorozat előadója február 18-án dr. Éger György ny. diplomata, egyetemi tanár volt. Az előadás témája: „A kisebbségi kérdés a Kárpát-medencében 1990 után”. Az átlagosnál több volt az érdeklődő, hiszen ez rendkívül izgalmas kérdés, mind a mai napig. A probléma élő, gondoljunk csak a két erdélyi fiatalember igazságtalan börtön ítéletére, vagy az egészen friss Himnusz botrányra Szlovákiában. Pár nap múlva Szigeti Lajos költő és író volt vendégünk Segítségével egy kicsit bepillantathattunk kortárs irodalmi életünkbe. Néhány versét is felolvasta a költő.

Bár már régen volt, de nem szabad említés nélkül hagyni a farsangi estünket sem. Meglepetésként Mihály atya cigányprimás jelmezben, hegedűszóval nyitotta meg a mulatságot. Nagy sikere volt. A jókedvet fokozta egyházközségünk áldozatos lelkű-lábú férfitagjainak népitánc paródiája. A talpalávalót népzenei legjellegzetesebb 8 ütemének folyamatos ismétlése adta, a tánckart Horváth Adrián irányította remek humorral. Remek előadás volt. Természetesen mindent lehet fokozni, szinte tánczázzá alakult a társaság, csak az élő zene hiányzott. Talán jövőre ez is megvalósul.

H. Végvári Ágota

Gólyahírek

Augusztus 7-én látta meg a napvilágot Bucsy-Sólyomváry Levente és Anna első örökbe fogadott gyermeke, Dávid. Az adminisztráció és a szülők 9 napos, örömteli sürgés-forgása után haza is jöhetett a Szekszárdi Kórházból, csodás evő és alvó, a misztériumjáték Jézuskája. A szűkebb és tágabb (krisztinás) család is rajong érte."

Székelyné Zigler Orsolyának és Székely Farkasnak 3. gyermeke, Székely Luca Mária, december 27-én született testvérei Pali és Sári nagy örömeire ☺☺.

Dankó-Walthier Edinának és Dankó Dénesnek 5. pici babájuk érkezett február 22-én, a Borsika Terézia nevet kapta. A testvérek, Boglárka, Boróka, Bulcsú, Biborka, és a nagyszülők is nagyon boldogok!

Tovább gyarapodott a Pocok őr: Szörnyű Marcella és Pásztor András első babája Angelika december 17-én, György-Farkas Máténak és Vörös Emesének Róza és Baltazar után 3. gyermeke Terézia február 27-én született.

Nyíri Szabó Eszter

HÍVOGATÓ

Április

28. vasárnap Irgalmasság vasárnapja - Búzaszentelő napja
a ½ 9-es szentmisére várjuk a tavaly
keresztelteket
30. kedd Szent Adalbert, az egyházmegye
védőszentjének ünnepe

Május

- minden nap du. 6 órakor litániával köszöntjük a Szűzanyát!
1. szerda 19.30 koncert a templomban
2. csütörtök 17.00 Szt. Flórián ünnepe alkalmából
szobrának megkoszorúzása a Tűzoltóság
udvarán
3. péntek 16 óra; ballagási szentmise
5. vasárnap Anyák napja
8. szerda du. ½ 5-kor filmvetítés
11. szombat Élő rózsafüzér – részleteket külön hirdetjük
12. vasárnap Jó pásztor napja: könyörgő nap a papi
hivatásokért
15. szerda ½ 10 nyugdíjas délelőtt
20. hétfő este ½ 8-kor „Krisztinavárosi esték”
21. kedd 8 órai szentmise + Szabó Imre p.a-ért (43. évf.)
24. péntek Hajókázás a Dunán (Matolcsy Kálmán atya)
26. vasárnap Képviselőtestület választása

Június

- 2-8 pünkösdi készüllet
2. vasárnap ½ 9 óra cserkész „Te Deum”
5. szerda du. ½ 5-kor filmvetítés
9. vasárnap Pünkösöd ünnepe
10. hétfő Karizmák ünnepe Máriaremetén
15. szombat ½ 11 óra papszentelés Esztergomban
16. vasárnap ½ 9 óra „Te Deum”
17. hétfő este ½ 8-kor „Krisztinavárosi esték”
23. vasárnap Űrnapja: ½ 9 órai szentmise után körmenet, de
nem a megszokott útvonalon

Már most felhívjuk a figyelmet, hogy **összel, október 19-én**, szombaton Szarvas-Gyula (Nádi-Boldogasszony kegyhely) környékére zárandokolunk. Mindenkit (a gyermekes családokat is) kérjük, hogy ezt az időpontot már most foglalják le naptárjukban, hogy egész közösségünk együtt tölthesse ezt a napot!

Szerkesztőségünk címe: H. Végvári Ágota
1016 Budapest Mészáros u. 12. Tel: 375-1622